

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/160/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516218187
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1516218187.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a JUDr. Karola Riháka v právnej veci žalobkyne: Y. W., T.. X. X. XXXX, H. S. B. XXX, zast. Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., Hlavná 31, Trnava, proti Ž.: Q., G..M..B., F. XX, H., V.: XX XXX XXX, F.ast.: CLC advokátska kancelária s.r.o., Panenská 18, Bratislava, o náhradu škody, o ochranu osobnosti a o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 24. januára 2019 č. k. 7C/228/2016- 297, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok sa p o t v r d z u j e vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá v časti náhrady za bolesť.

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku, ktorým bola zamietnutá žaloba o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni 2.000 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Napadnutý rozsudok sa p o t v r d z u j e vo výroku, ktorým bola zamietnutá žaloba o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške presahujúcej 2.000 eur.

Žalobkyni sa priznáva nárok na náhradu trov konania v časti o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Žalovanej sa priznáva nárok na náhradu trov konania v časti náhrady za bolesť v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa proti žalovanej domáhala zaplata sumy 4.238,40 eur z titulu náhrady škody a sumy 8.000 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle § 13 ods. 2 Obč. zák. Žalovanej súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 30. 6. 2014 žalobkyňa navštívila gynekologickú ambulanciu poskytovateľa zdravotnej starostlivosti Q. G..M..B.. - žalovanej z dôvodu vlastnej žiadosti o založenie vnútromaternicového intrauterinného telieska (IUD). V zmysle Oznámenia ÚDZS o výsledku prešetrenia podnetu zo dňa 2. 12. 2015 „zárok bol vykonaný štandardným a správnym spôsobom a prebehol bez komplikácií. V rámci kontrolného gynekologického vyšetrenia boli realizované vyšetrenia v pošvových zrkadlách, cytologický odber steru z krčka maternice, palpačné

vaginálne vyšetrenie s negatívnym vaginálnym nálezom a transvaginálne ultrazvukové vyšetrenie s nálezom správnej polohy IUD. Uvedený rozsah realizovaných vyšetrení bol adekvátny vo vzťahu ku klinickému nálezom. Z dôvodu pretrvávania slabého krvácania na základe žiadosti žalobkyne bolo realizované vybratie IUD, ktoré prebehlo štandardným spôsobom bez komplikácií. Následné kontrolné gynekologické vyšetrenia po extrakcii IUD však neboli vykonané.“ Na základe týchto skutočností ÚDZS zdravotnú starostlivosť poskytnutú v gynekologickej ambulancii žalobcu vyhodnotilo ako nedostatočnú, zároveň však konštatoval, že aj v prípade včasnej diagnostiky extrauterinnej gravidity by bolo rovnako operačné riešenie v prípade žalobkyne nevyhnutné. Žalobkyňa tvrdila, že zamestnankyňa žalovanej pochybila v tom, že nediagnostikovala mimomaternicovú tehotnosť žalobkyne, keďže po vybratí vnútramernicového telieska nevykonala žalobkyňi kontrolné gynekologické vyšetrenia (vyšetrenie v pošvových zrkadlách, palpačné, vaginálne vyšetrenie, transvaginálne, ultrasonografické vyšetrenie, laboratórne vyšetrenie, vrátane stanovenie hladiny HCG), na základe ktorých by zistila zdroj jej protrahovaného krvácania a bolesti podbruška. Tým sa zamestnankyňa žalovanej podľa žalobkyne dopustila konania, ktoré je v rozpore s ust. § 4 ods. 3 zák. č. 576/2004 Z.z., tzn. zdravotnú starostlivosť žalobkyňi poskytla non lege artis. V dôsledku protiprávneho konania žalovanej (keď jej zamestnankyňa nediagnostikovala žalobkyňi včas, resp. skôr mimomaternicové tehotenstvo), došlo ku škode na zdraví žalobkyne (ruptúra vajcovodu s krvácaním do brušnej dutiny s nutnosťou vykonania invazívneho chirurgického zákroku počas život ohrozujúceho stavu žalobkyne) .

3. Znalec v odbore Zdravotníctvo a farmácia S. I. N. F., C.. v znaleckom C. Č.. X/XXXX uviedol, že postup ošetrojúceho lekára bol plne v intenciách lege artis. Je štandardne dané, že pri odstránení IUD ako zdroja chronického krvácania nie je potrebné pacientku vyšetriť, ak šlo odstrániť teliesko ľahko a bez komplikácií. Znalec súhlasil s tvrdením v protokole o vykonanom dohľade, že pacientka by sa s najväčšou pravdepodobnosťou nevyhla odstráneniu vajcovodu, takže s dlhodobého hľadiska by včasnejšia diagnóza neovplyvnila jej celkový zdravotný stav. S tvrdením, že zdravotná dokumentácia pacientky bola vedená nesprávne, nedostatočne, znalec vyslovil súhlas, ale tieto nedostatky nemajú žiadny vzťah k posudzovanému stavu pacientky. Aj v prípade, že by lekárka žalovaného po extrakcii IUD vykonala u žalobkyne kontrolné gynekologické vyšetrenia s najväčšou pravdepodobnosťou by nasledovalo operačné riešenie vo forme odobratia postihnutého vajcovodu, čím by sa predišlo jeho ruptúre a krvácaniu do dutiny brušnej.

4. Z tohto skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil záver, že žaloba nie je dôvodná. Súd prvej inštancie sa oprel predovšetkým o výsledky znaleckého dokazovania (znalecký posudok znalca Doc. I. N. F., C.. Č.. X/XXXX), z ktorého vyplynulo, že pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti žalobkyňi zo strany žalovanej nedošlo k postupu non lege artis. S námietkami žalobkyne proti uvedenému znaleckému posudku sa súd prvej inštancie vysporiadal nasledovne: „Z predmetného znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že znalec svoje závery opiera výlučne o prílohy (časť zdravotnej dokumentácie), ktoré sú súčasťou tohto spisu sp. zn. 7 C 228/16. Uvedené prílohy sú zdokumentované v úvode nálezovej časti na str. 3 a 4 znaleckého posudku a to prepisom vybranej časti zdravotnej dokumentácie žalobkyne, z ktorej znalec pri zodpovedaní otázok vychádzal. Podrobný prepis vybranej časti zdravotnej dokumentácie je teda vykonaný takým spôsobom, že túto časť dokumentácie nemožno zameniť s žiadnou inou dokumentáciou a teda nieť pochyb, že táto časť dokumentácie je súčasťou súdneho spisu sp. zn.: 7 C 228/16. Na základe uvedeného súd má za to, že predmetný znalecký posudok je vyhotovený v súlade s ust. § 17 Zákona o znalcoch. Znalec aj na pojednávaní dňa 18. 10. 2018 potvrdil, že pri vypracovaní posudku sa opiera o zdravotnú dokumentáciu žalobkyne. Znalec dospel k záveru, že napriek skutočnosti, že zdravotná dokumentácia žalobkyne vykazovala určité nedostatky, zdravotná starostlivosť zo strany ošetrojúceho lekára bola poskytnutá správne. Súčasne potvrdil, že dňa 20. 10. 2014 vykonal ošetrojúci lekár všetky potrebné úkony a vyšetrenia zodpovedajúce klinickému stavu pacientky, t. j. úkony súvisiace s vybratím IUD. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že uvedený znalecký posudok bol vyhotovený v súlade so zákonom o znalcoch, CSP, je v plnom rozsahu preskúmateľný a potvrdzuje, že žalovaný sa v žiadnom smere nedopustil protiprávneho konania, resp. porušenia povinností uloženými zákonom č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v znení neskorších predpisov.“

5. Keďže v konaní nebol preukázaný nesprávny postup pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti žalobkyňi zo strany žalovanej, neexistuje jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 Obč. zák., ktorým je protiprávny úkon. Súčasne nemohlo dôjsť k neoprávnenému zásahu do

osobnostných práv žalobkyne chránených ustanovením § 11 a nasl. Obč. zák. S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie žalobu zamietol.

6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

7. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalobkyňa. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie alebo aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vytkla súdu prvej inštancie, že napadnutý rozsudok oprel iba o jeden dôkaz a to o znalecký posudok. Pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti žalobkyni ošetrojúci gynekológ pochybil v tom, že v čase extrakcie intrauterinného telieska neboli v rámci diferenciálne - diagnostického algoritmu zvážené aj iné príčiny protrahovaného krvácania. Jednou z možných príčin bola aj extrauterinná gravidita, ktorú možno vylúčiť, resp. potvrdiť testom z moču alebo odobratím vzorky krvi na stanovenie hladiny HCG. Ani jedno z týchto vyšetrení však nebolo realizované. Ďalej žalobkyňa v odvolaní uviedla: „Vzhľadom na skutočnosť, že v súlade so štandardnými diagnostickými postupmi neboli v danej veci vylúčené iné možné príčiny krvácania žalobkyne, čím vzniklo riziko, že nezistená príčina môže zhoršiť zdravotný stav žalobkyne. v danom prípade došlo k materializácii rizika (nevyhlúčenia mimomaternicovej gravidity) z dôvodu nevyhlúčenia iných možných príčin krvácania v podobe ruptúry vajcovodu. V danom prípade žalovaný bezdôvodne nevyužil dostupné diagnostické metódy, i keď ich využiť mohol a mal. ak by dňa 20. 10. 2019 v čase pretrvávajúceho krvácania u pacientky (s odstupom 5 týždňov od posledného pravidelného menštruačného cyklu) bolo realizované stanovenie hladiny HCG v krvi pacientky, tak by bola zistená jeho zvýšená koncentrácia v krvi, čo by urýchlilo stanovenie včasnej diagnózy extrauterinnej gravidity u pacientky, čím by sa predišlo ruptúre vajčíkovodu s krvácaním do brušnej dutiny, ktorá bola závažným a život ohrozujúcim stavom. V prípade potvrdenia podozrenia na ektopickú graviditu mala byť u pacientky okamžite indikovaná laparoskopia s následným výkonom podľa rozsahu nálezu. Daný diagnostický postup bol však zrealizovaný až pri prijatí pacientky na gynekologicko - pôrodnícku kliniku dňa 2. 11. 2014, t. j. nebol realizovaný včas (13 dní neskôr) s tým, že bol nevyhnutný rez v podbruší (laparotómia) nie laparoskopia, ktorá by nezanechala trvalé jazvy. Z týchto dôvodov je žalobkyňa toho názoru, že došlo zo strany žalovanej k postupu non lege artis a teda k protiprávnemu úkonu a súčasne k neoprávnenému zásahu do jej osobnostných práv.

8. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. Uviedla, že klinické príznaky uvádzané žalobkyňou nezodpovedali príznakom mimomaternicovej tehotnosti (žalobkyňa v rámci gynekologických vyšetrení v dňoch 30. 9. 2014 a 20. 10. 2014 udávala rovnaké príznaky a to nepravidelné krvácanie pretrvávajúce od naloženia IUD). Znalec vo svojej výpovedi potvrdil, že typickým priebehom mimomaternicového tehotenstva je 6 až 8 týždňov bez krvácania, potom náhle vznikne krvácanie a bolesti (rovnaké tvrdenie uvádza aj ÚDZS v Protokole č. XX/XXXX). V tejto súvislosti znalec potvrdil, že nie je v žiadnych štandardných diagnostických a terapeutických postupoch uvedené, že pri výskyte nepravidelného krvácania pri IUD je povinnosť vylúčiť možnú mimomaternicovú tehotnosť. Žalobkyňa bola v čase extrakcie IUD v 5. gestačnom týždni, pričom v čase extrakcie udávala problémy súvisiace s nepravidelným krvácaním v trvaní od naloženia IUD, t. j. 4 mesiace, čo zodpovedalo príznakom poukazujúcim na komplikáciu súvisiacu s naloženým IUD a neudala ani jeden z primárnych symptómov mimomaternicovej tehotnosti. Tvrdenie žalobkyne o nevykonaní vyšetrenia v pošvových zrkadlách a vaginálneho vyšetrenia nezodpovedá skutočnosti. Tieto vyšetrenia musel ošetrojúci lekár vykonať dňa 20. 10. 2014, pretože bez nich by nemohlo dôjsť k vybratiu IUD, ktoré sa nachádza priamo v maternici.

9. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie je sčasti dôvodné.

10. Z Protokolu ÚDZS č. 89/2015 o vykonanom dohľade na diaľku (č. I. 140) vyplýva, že dňa 30. 6. 2014 bolo žalobkyni v gynekologickej ambulancii žalovanej naložené intrauterinné teliesko (IUD), zákrok bol vykonaný štandardným spôsobom bez komplikácií a následným kontrolným ultrasonografickým vyšetrením sa potvrdila správna poloha IUD. Dňa 30. 9. 2014 žalobkyňa navštívila gynekologickú ambulanciu žalovanej s tým, že udávala slabé nepravidelné krvácanie bez bolesti. Bolo zrealizované vyšetrenie v pošvových zrkadlách, cytologický odber steru z krčka maternice, palpačné vaginálne vyšetrenie s negatívnym nálezom a transvaginálne ultrazvukové vyšetrenie. Tento

rozsahu realizovaných vyšetrení bol adekvátny vo vzťahu ku klinickému nálezu u žalobkyne z dôvodu pretrvávajúceho nepravidelného slabého krvácania žalobkyňa dňa 20. 10. 2014 navštívila ambulanciu žalovanej, kde na základe jej žiadosti bol vykonaný zákrok - extrakcia IUD, ktorý prebehol štandardným spôsobom bez komplikácií. Následné kontrolné gynekologické vyšetrenia (vyšetrenie v pošvových zrkadlách, palpačné vaginálne vyšetrenie, transvaginálne ultrasonografické vyšetrenie, laboratórne vyšetrenia vrátane stanovenia hladiny HCG) však u žalobkyne neboli vykonané. Tento postup žalovanej ÚDZS vyhodnotil ako nesprávny s tým, že zdravotná starostlivosť poskytnutá žalobkyňi nebola poskytnutá správne pri diagnostickom procese. Dňa 2. 11. 2014 bola žalobkyňa prijatá na K. B. K. - C. Y. Q. D. U., kde na základe vyšetrení bola stanovená diagnóza - mimomaternicové tehotenstvo s prasknutím (ruptúra) vajcovodu. V dôsledku toho sa žalobkyňa toho istého dňa podrobila operačnému zákroku, pri ktorom jej bol laparotomicky odstránený pravý vajcovod. Operačný výkon bol vykonaný štandardným spôsobom. ÚDZS svoje zistenia uzavrel nasledovne: „Pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti v Gynekologickej ambulancii poskytovateľa zdravotnej starostlivosti Q., G.. M.. B.. došlo k pochybeniu zo strany ošetrojúceho gynekológa v tom, že v čase extrakcie intrauterinného telieska neboli v rámci diferenciálne - diagnostického algoritmu u pacientky zvážené aj iné príčiny protrahovaného krvácania. Jednou z možných príčin protrahovaného krvácania je aj ektopická gravidita, ktorá bola v prípade pacientky neskôr potvrdená. Vzhľadom na údaj o poslednej menštruácii (dňa 14. 9. 2014) bola pacientka v čase extrakcie IUD v 5. gestačnom týždni extrauterinnej gravidity. V čase pretrvávajúceho krvácania u pacientky s odstupom 5 týždňov od posledného pravidelného menštruačného cyklu malo byť v rámci gynekologickej kontroly dňa 20. 10. 2014 u pacientky realizované stanovenie hladiny humánneho chorionogonádotropného hormónu (HCG) v krvi pacientky. Vyšetrenie HCG a následné zistenie jeho zvýšenej koncentrácie v krvi by urýchlilo stanovenie včasnej diagnózy ektopickej gravidity u pacientky, vďaka čomu by sa predišlo ruptúre vajíčkovodu s krvácaním do brušnej dutiny, ktorý je závažným a život ohrozujúcim stavom. V prípade pozitivity HCG mal byť u pacientky následne zvolený expektačný diagnostický postup s kontrolou hladiny HCG v časovom odstupe 2 dní spolu s kontrolným ultrasonografickým vyšetrením so zameraním sa na USG markery extrauterinnej gravidity (prázdna dutina maternice, nešpecifický andexálny tumor, prítomnosť voľnej tekutiny.). V prípade potvrdenia podozrenia na ektopickú graviditu u pacientky mala byť okamžite indikovaná diagnostická laparoskopia/laparotómia s následným odstránením vajíčkovodu - salpingektómiou. Daný diagnostický postup bol však zrealizovaný až pri prijatí pacientky na K. B. K. - pôrodníckej kliniky poskytovateľa zdravotnej starostlivosti Q. T. U.. Na základe uvedených skutočností zdravotnú starostlivosť poskytnutú pacientke v Gynekologickej ambulancii poskytovateľa zdravotnej starostlivosti Q., G..M..o. hodnotíme ako nedostatočnú. Zdravotná starostlivosť nebola zo strany poskytovateľa poskytnutá lege artis.“

11. Z uvedeného podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že žalovaná ako poskytovateľ zdravotnej starostlivosti postupovala v rámci gynekologickej kontroly dňa 20. 10. 2014 non lege artis, pretože nevykonala potrebné vyšetrenia žalobkyne, na základe ktorých by sa u žalobkyne dala včas zistiť diagnóza - mimomaternicové tehotenstvo (viď ods. 10.). V prípade včasnej diagnózy ektopickej gravidity u žalobkyne by sa predišlo prasknutiu (ruptúre) vajíčkovodu. Ak by žalovaná dňa 20. 10. 2014 postupovala správne (vykonala by vyššie špecifikované vyšetrenia) a zistila by teda včas ektopickú graviditu u žalobkyne, aj v tomto prípade by muselo dôjsť k odstráneniu postihnutého vajíčkovodu, predišlo by sa však jeho prasknutiu. V tejto súvislosti možno poukázať na výpoveď znalca S.. I.. N. F., C., ktorý na pojednávaní pred odvolacím súdom dňa 30. 10. 2019 vypovedal, že v prípade mimomaternicového tehotenstva a v skoro 100 % prípadov vajcovod vyberie. Okrem toho v prípade správneho postupu žalovanej by s najväčšou pravdepodobnosťou vajcovod nemusel byť odstránený laparotomicky, ale menej invazívnou metódou a to laparoskopicky.

12. Z hľadiska skutkových zistení teda možno uzavrieť, že ak by aj nedošlo k pochybeniu pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti žalobkyňi zo strany žalovanej, nič to nemení na tom, že bolo by nevyhnutné vybrať (odstrániť) žalobkyňi vajcovod, ale zrejme by pri jeho odstraňovaní mohla byť použitá menej invazívna metóda (paroskopia). Ak by však žalovaná vykonala včas všetky potrebné vyšetrenia (viď závery ÚDZS uvedené v ods. 10.), predišlo by sa ruptúre vajcovodu s krvácaním do brušnej dutiny.

13. Pokiaľ ide o nárok žalobkyne na bolestné vo výške 4.238,40 eur v zmysle lekárskeho posudku praktickej lekárky pre dospelých I.. W. X. z 20. 12. 2016 (č. I. 30), ktorá bolestné ohodnotila počtom bodov 160, odvolací súd je toho názoru, že v tejto časti nemožno žalobe vyhovieť. Totiž I.. W. X. ako praktický lekár pre dospelých nie je tzv. posudzujúcim lekárom, ktorý je oprávnený spracovať lekársky posudok na ohodnotenie bolestného. V zmysle § 2 ods. 3 písm. d/ zák. č. 437/2004 Z.z. posudzujúcim

lekárom je lekár, ktorý naposledy liečil poškodeného v súvislosti s poškodením na zdraví. V prípade žalobkyne by posudzujúcim lekárom mohol byť gynekológ, ktorý žalobkyňu naposledy liečil v súvislosti s predmetným mimomaternicovým tehotenstvom. I.. W. X. ako praktický lekár pre dospelých posudzujúcim lekárom v prejednávanej veci nemohla byť. Vzhľadom na to odvolací súd nemohol prihliadnuť k ňou vypracovanému lekárskeму posudku, ktorý žalobkyňa založila do spisu a o ktorý oprela nárok na bolestné.

14. Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobkyne o zaplatenie 4.238,40 eur z titulu bolestného.

15. Žalobkyňa tiež uplatnila nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 11 a nasl. Obč. zák. (ochrana osobnosti) s tým, že tvrdila, že postupom non lege artis pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti žalovaná neoprávnene zasiahla do jej osobnostných práv, konkrétne do práva na súkromie. Odvolací súd je na rozdiel od súdu prvej inštancie toho názoru, že žalobkyni vznikol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 13 ods. 2, 3 Obč. zák. Ako je to uvedené vyššie žalovaná pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti žalobkyni postupovala non lege artis tým, že v rámci gynekologickej kontroly dňa 20. 10. 2014 nevykonala všetky potrebné vyšetrenia žalobkyne, pričom ak by ich vykonala, urýchlilo by sa stanovenie včasnej diagnózy mimomaternicového tehotenstva, čím by sa predišlo ruptúre (prasknutiu) vajcovodu s krvácaním do brušnej dutiny, čo je závažný a život ohrozujúci stav. Správny diagnostický postup bol zrealizovaný až po tom, ako bola žalobkyňa dňa 2. 11. 2014 prijatá na Gynekologické oddelenie K. - C. Y. Q. D. U., kde bol žalobkyni odstránený prasknutý vajcovod. Ide tu podľa názoru odvolacieho súdu o neoprávnený zásah zo strany žalovanej do osobnostných práv žalobkyne a to do jej práva na zdravie. Dôsledky tohto zásahu podľa názoru odvolacieho súdu nemožno vyvážiť inak, ako priznaním náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 13 ods. 2 Obč. zák.

16. Pokiaľ ide o výšku náhrady nemajetkovej ujmy odvolací súd je toho názoru, že suma 2.000 eur je primeraná a zodpovedá všetkým okolnostiam prípadu. Priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v tejto výške na jednej strane zohľadňuje skutočnosť, že v dôsledku pochybenia pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti žalobkyni zo strany žalovanej sa žalobkyňa dostala do závažného život ohrozujúceho stavu. Na druhej strane priznanie tejto sumy zohľadňuje fakt, že v konaní nebolo preukázané, že by neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobkyne pretrvával, resp. že by v jeho dôsledku boli nezvratne narušené rodinné a spoločenské vzťahy, do ktorých vstupuje žalobkyňa v bežnom živote. Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní nebolo preukázané, že by v dôsledku postupu non lege artis pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti žalobkyni bola ohrozená jej schopnosť mať ďalšie dieťa (čo žalobkyňa napokon ani netvrdila). V rámci náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch však ani nebolo potrebné zaoberať sa touto skutočnosťou, pretože prípadná strata možnosti mať ďalšie dieťa by mohla byť dôvodom pre priznanie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia.

17. Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 388 C.s.p. zmenil výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba v časti náhrady nemajetkovej ujmy zamietnutá do výšky 2.000 eur, tak, že žalovanej uložil povinnosť z tohto titulu zaplatiť žalobkyni 1.000 eur. Súčasne odvolací súd podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bola žaloba o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch zamietnutá v rozsahu presahujúcom 2.000 eur.

18. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť uplatneného nároku (viď Civilný sporový poriadok, Komentár, doc. N.. I. Š. a kolektív, C.H.BECK 2016, str. 926). Keďže výška náhrady nemajetkovej ujmy závisela od úvahy súdu, treba vychádzať z toho, že v tejto časti bola žalobkyňa v spore úspešná, pretože jej bola priznaná časť tohto nároku vo výške 2.000 eur. Preto odvolací súd v časti náhrady nemajetkovej ujmy o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Pri vyčíslení výšky trov právneho zastúpenia žalobkyne sa bude samozrejme vychádzať z priznanej sumy 2.000 eur.

19. V časti bolestného bola žaloba zamietnutá a žalovaná teda mala v tejto časti plný úspech. Vzhľadom na to odvolací súd v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. priznal úspešnej žalovanej v časti bolestného nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).